

κός ὡς ἀθωότης, ἢ ὑψηλόφρων ὡς ἡ ἰδέα, ὁ ἄκακος ὡς βρέφος Ἀνδρῆϊκος.

Καὶ τώρα, ὅτε οἱ ὀφθαλμοὶ μάτην ἀναζητοῦν τὸν γλυκύν, τὸν συμπαθῆ Ἀνδρῆαν, μία μένει παρηγορία. Ἡ σκέψις ὅτι ἡ Ἐπιστήμη εἶναι ὅπως καὶ ἡ Ἐλευθερία. Θέλει καὶ αὐτὴ αἷμα, θέλει θύματα καὶ ὅτι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀφίνουν τὴν πνοὴν μαχόμενοι εἰς τὰς τάξεις τῆς Πατρίδος ἢ τῆς Ἐπιστήμης, εἶναι οἱ πρῶτοι σκαπανεῖς, οἱ γνησιώτεροι ἀντιπρόσωποι τῆς πραγματικῆς προόδου, οἱ ἐλευθερωταὶ ἀπὸ τὴν δουλείαν τοῦ σκότους τῆς ἀμαθείας. . . .

Κ.:

Εἰς τὸν Ἀνδρεᾶν Καρπὸν
Μαρτυρὰ τῆς Ἐπιστήμης

Ἀπ' τὰ βαθειὰ τῆς Ἐπιστήμης ὄνειρα,
Ἐπεσε; μέσα στὰ βαθειὰ σκοτιάδια,
Κι' ἂν τὸ ρυθμὸ τοῦ κόσμου δὲν ἐτάραξες,
Μὰ δυὸ ψυχῆς παράτησες ρημάδια.

✽

Ὡ τῶν ὄνειρων τ' ἄγγιχ' ἀγνοῦφάσματα!
Ὡ τῆς ἀράχνης μέσ' στὰ μνήματα τὰ δίχτυα!
Τῶν οὐρανῶν γεννιοῦνται τὰ χαράμματα
Ἀπ' ἄλλωτα τοῦ ζόφου μεσανύχτια!

✽

Κι' ἂν ὁ Μαρτυρικός σου, ἄπλερε, θάνατος,
Τῆς Ἐπιστήμης δόξα δὲν ἐστάθη,
Μὰ Ἐκείνη μὴν ἀκτίνα ἀπὸ τὸν ἥλιο τῆς
Σοῦ στέλνει μέσ' στοῦ μνήματος τὰ βᾶθη!
(1899) Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

Ἀνδρεᾶι Ὁθ. Καρπῶι

Μαγρὸ καράβι σ' ἔφερε σὲ μακρὸν λιμάνι. . .
Τὸ μοιρολόγι, ἀλλοίμονο, τόσο μακρὸν δὲ φτάνει.
Κι' ἂν σὲ καλοῦνε οἱ στεναγμοὶ κι' ἂν σὲ καλοῦν οἱ θρήνοι
Ἐσὸ κοιμᾶσαι ἀξύπνητος στὸ φῶς καὶ στὴ γαλήνη.

✽

Δὲ σὲ σκεπάζει λησμονιά, κι' ἂν γοργοτρέχη ὁ χρόνος
Τὰ δάκρυα θάναι ἀστείρευτα, θὰ μεγαλῶνῃ ὁ πόνος.
Κι' ἐσὸ τῶν δρόμων τῶν κρυφῶν πανέμορφε διαβάτη
Νὰ ξαναρθῆς ἐδῶ στὴ γῆ δὲ θᾶβρης μονοπάτι!

Μέσα στὰ δάση τ' ἄγγιχτα, τὰ μοσχοβολισμένα
 Χάθηκε ἡ ἄσπερη σου ψυχὴ κι' ἐφύτρωσε λουλοῦδι...
 Γιὰ τὸν ἀνέλπιστο χαμὸ τέτοιας ψυχῆς—ὠϊμένα!
 Ἄλλο ἐπ' τὸ δάκρυ τὸ πικρὸ, ποῖδ' θὰ βρεθῆ τραγοῦδι;

(1899)

Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ο ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΙΝΑΙ πεπλανημένη ἡ ἐπικρατοῦσα γνώμη, ὅτι τὰ ἔλαια τῆς Ἑλλάδος, ὅπως παρασκευάζονται, δύνανται νὰ γίνουσι ἄριστα, ἐὰν ὑποστῶσι τὴν κατεργασίαν τοῦ φιλτραρίσματος ἢ καθαρισμοῦ. Οἱ οὕτω φρονούντες πιστεύουσι ἐκ πεποιθήσεως, ὅτι Ἴταλοὶ ἔμποροι προμηθεύομενοι ἑλληνικὰ ἔλαια τ' ἀποστέλλουσιν ἐνταῦθα, ἀφοῦ τὰ καθάρισον, καὶ τὰ πωλοῦν πολὺ ἀκριβά, ὡς ἀρίστης ποιότητος! Ἀποροῦν δὲ μάλιστα, διατὶ δὲν εὐρέθη, ἕως τῶρα, Ἕλληνα νὰ κάμῃ τὴν ἀπλὴν καὶ ἐπικερδοῦσάν τε αὐτὴν ἐπιχείρησιν, τῆς μετατροπῆς οὗτοι δὲ τῶν μετρίως ποιότητος ἐλαίων εἰς ἀρίστην, διὰ τῆς μεθόδου τοῦ καθαρισμοῦ. Ἡ ἐπιχείρησις ὄντως θὰ ἦτο ἐπικερδής, καθ' ὅσον ἡ ἀξία κοινῶν ἐλαίων θὰ ἐδιπλασιαζέτο καὶ ἐτριπλασιαζέτο. Ἡ γνώμη αὕτη, ὡς εἴπομεν ἀρχόμενοι, εἶναι πεπλανημένη, καθὼς θὰ δειχθῆ ἐκ τῶν ἀκολουθῶν. Ὁ διύλισμός ἢ καθαρισμός τοῦ ἐλαίου εἶναι μία ἐργασία μηχανικὴ σκοποῦσα ν' ἀφαιρέσῃ τὰς ἐν αὐτῷ αἰωρούμενας στερεὰς οὐσίας, αἵτινες θολώνουσιν τὸ ἔλαιον. Ἐπομένως, ἂν ἔλαιόν τι ἦτο ταγγόν ἢ πράσινον πρὸ τοῦ διύλισμοῦ θὰ ἦναι τοιοῦτον καὶ μετὰ τὴν κατεργασίαν αὐτὴν, ἢτοι κακῆς ποιότητος. Ἡ παρασκευὴ ἐντεύθεν ἐκλεκτῶν ἐλαίων, ὡς ἐκείνων τῆς Ἰταλίας τῶν γνωστῶν ὑπὸ τ' ὄνομα *olii crudi*, δὲν ὀφείλονται εἰς τὸν καθαρισμόν, ἀλλ' εἰς ἐφαρμογὴν μεθόδου, ἀγνωστού ἀτυχῶς παρ' ἡμῖν, καὶ εἰς προφυλάξεις, ὡς πρέπει νὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν ὁ ἐλαϊοκόμος κατὰ τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ ἐλαίου. Ἡ καλὴ ποιότης τοῦ ἐλαίου δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐξαγωγῆς αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους, ἐνθα εἶναι πεφυτευμένοι αἱ ἐλαῖαι, τῆς ποικιλίας τῆς ἐλαίας, καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς συλλογῆς τοῦ καρποῦ. Ἐὰν παρ' ἡμῖν, εἰσῆγοντο αἱ πεφωτισμένοι μέθοδοι τῆς ἐλαϊ-